

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2003 ΕΤΟΣ 53ο ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 925 - ΑΘΗΝΑΙ (Τ.Κ. 106 82) ΟΔΟΣ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 (Γ' ὄροφος)

ΜΗΝΥΜΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ 2003

«Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν Υἱός καὶ ἐδόθη ἡμῖν, οὗ ἡ Ἀρχὴ ἐγεννήθη ἐπὶ τοῦ ὤμου Αὐτοῦ καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα Αὐτοῦ Μεγάλης Βουλῆς Ἄγγελος, Θαυμαστός Σύμβουλος, Θεός ἰσχυρός, Ἐξουσιαστής, Ἄρχων εἰρήνης, Πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος» (Ἦσ. Θ' 9-5).

Εὐλαβεῖς χριστιανοί καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά.

Επέλαμψε ἡ χάρις ἐν τῷ Σπηλαίῳ τῆς Βηθλεέμ καὶ ἡ σαφὴς προφητεία ἔλαβε πέρασ. Παιδίον ὁ ἰσχυρὸς Θεός, Ἄγγελος μεγάλης Βουλῆς καὶ Πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Σαφὴς προεικόνισις προφητικὴ τοῦ Μεγάλου καὶ οὐρανίου ἐπισκέπτου τῆς γῆς, μέ ὄλον τὸ φάσμα τῶν θεϊκῶν καὶ ἀνθρωπίνων ιδιοτήτων Του ἀλλὰ καὶ τοῦ σωτηρίου πάθους, προεικονιζομένου διὰ τοῦ Σταυροῦ, ὡς Ἀρχῆς ἐπὶ τοῦ ὤμου Αὐτοῦ.

Εὐαγγελιζόμεθα ὅθεν καὶ πάλιν ὑμῖν ἐνιαυσίως τὴν μεγάλην ἐκείνην χαρὰν τοῦ Ἀγγέλου τῆς Βηθλεέμ πρὸς τοὺς ποιμένας, ὅτι «ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτὴρ, ὃς ἐστὶ Χριστὸς Κύριος, ἐν πόλει Δαβὶδ» (Λουκ. Β-10).

Ἰσχυροὶ καὶ δυνάσται καὶ σοφοὶ ἀνεφάνησαν εἰς τὴν γῆν καταπλήξαντες τὸν κόσμον, ἐκαλύ-

φθησαν ὅμως ὑπὸ τοῦ χρόνου καὶ ἐλησμονήθησαν· ἐνῷ τὸ ταπεινὸν βρέφος τῆς Βηθλεέμ διαμένει αἰωνίως καὶ μέχρι συντελείας τῶν αἰώνων εἰς τὰς χριστιανικὰς καρδίας ἀναλλοιώτως καὶ ἐορτάζεται μεγαλοπρεπῶς, ὡς γεγονὸς θεῖον καὶ ὑπερχρόνιον.

Ἡ ἔλευσις τοῦ Σωτῆρος εἰς τὸν κόσμον, ὡς Θεϊκὴ Βουλὴ καὶ προαιώνια, ἀποτελεῖ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς δοθείσης ὑποσχέσεως τοῦ Θεοῦ ἐντὸς τοῦ Παραδείσου καὶ τυγχάνει ἡ μεγαλυτέρα εὐεργετικὴ χειρονομία τοῦ Δημιουργοῦ πρὸς τὸ ἀνθρώπινον γένος.

Εἶναι δέ ἡ θεϊκὴ ἐνανθρώπησις ἀνωτέρα καὶ αὐτῆς τῆς δημιουργίας τοῦ ὁρατοῦ καὶ ἀοράτου κόσμου, κατὰ τοὺς Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας.

«Οὕτω γάρ ἠγάπησεν ὁ Θεός τὸν κόσμον, ὥστε τὸν Υἱόν Αὐτοῦ τὸν Μονογενῆ ἔδωκε, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς Αὐτόν μὴ ἀπόλυται ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον» (Ἰωάν. Γ' 15).

Χάριν τούτου ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ Υἱὸς ἀνθρώπου γίνεται ἵνα τὸν ἄνθρωπον καταστήσῃ υἱὸν Θεοῦ κατὰ χάριν.

Διὰ νὰ γίνῃ δέ περισσότερο κατανοητὴ ἡ τοσαύτη Θεϊκὴ ἀγάπη, ἐπεξηγεῖ ὁ Σωτὴρ λέγων: «Ἐγὼ ἦλθον, ἵνα ζωὴν ἔχωσι καὶ περισσὴν ἔχωσι» (Ἰωάν. 1-10). Τουτέστιν, ἐξ ἀπείρου φιλανθρωπίας ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱὸν Αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον, ὅπως γενόμενος ἄνθρωπος, διὰ τοῦ Πάθους καὶ τοῦ Σταυροῦ καὶ τοῦ θανάτου Αὐτοῦ ἐξαναστήσῃ τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τοῦ ἐλεινοῦ πτώματος τῆς ἁμαρτίας καὶ ἀνυψώσῃ αὐτόν ὅχι μόνον εἰς τὸ πρῶτον ἀξίωμα, ἀλλ' εἰς κατάστασιν πολὺ ὑψηλοτέραν καταστήσας αὐτόν υἱὸν καὶ κληρονόμον τῆς Βασιλείας Του, δούς τὴν κατὰ χάριν Θέωσιν. Ἐξυμνεῖ δέ θαυμασίως καὶ ἡ ὑμνολογία τῆς Ἐκκλησίας μας: «Χριστὸς θεοῖ με σαρκούμενος Χριστὸς με ἀνυψοῖ ταπεινούμενος»!

Τὴν ὑπερβάλλουσιν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ μαρτυρεῖ σαφῶς καὶ ὁ ἐπιστήθιος μαθητὴς λέγων: «Ἐν τούτῳ ἐστὶ ἡ ἀγάπη, οὐχ ὅτι ἡμεῖς ἠγαπήσωμεν τὸν Θεόν, ἀλλ' ὅτι Αὐτὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς καὶ ἀπέστειλε τὸν Υἱὸν Αὐτοῦ ἰλασμόν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν». (Α' Ἰωάν. δ' 10).

Ἐδωσε τοιοιτοτρόπως ὁ Θεὸς πλήρη τὴν εἰκόνα τῆς ἀγάπης Του διὰ νὰ συλλογισθοῦν οἱ ἄνθρωποι ποίαν ἐκ προαιρέσεως θέσιν θὰ λάβουν ἀπέναντι τοῦ Εὐεργέτου Θεοῦ.

Παραλλήλως ὅμως δίδει ὁ Κύριος καὶ τὴν εἰκόνα τῆς ἀνθρωπίνης ἀνταποδόσεως ἔναντι τοῦ Θεοῦ, λέγων περὶ ἑαυτοῦ παραπόνως! «Τό φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθεν καὶ ἠγάπησαν οἱ ἄνθρωποι τό σκότος μᾶλλον ἢ τό φῶς» (Ἰωάν. γ' 19).

Δέν ἐπροτίμησαν οἱ ἄνθρωποι τὴν Χριστιανικὴν εὐεργεσίαν καὶ εἰρήνην, ἀλλὰ τὴν ἁμαρτωλὴν ἀκαταστασίαν, διὰ τοῦτο σύντριμμα καὶ τα-

λαιπωρίαν δοκιμάζουν χωρὶς εἰρήνην εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ τὰς καρδίας των.

Ἀτυχῶς, ἡ θλιβερά ἀπομάκρυνσις ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μέ τὰς ὀλεθρίους ἐπιπτώσεις της παρέσυρε καὶ τὴν Κρατικὴν Ἐκκλησίαν εἰς ἀκαταστασίας καὶ αἵρέσεις καὶ μάχας ἀντὶ εἰρήνης· καὶ δέν ἀναφερόμεθα μόνον εἰς τὴν νεωτερίσασαν Ἐκκλησίαν τὴν ἐκτραπείσαν μετὰ πατάγου εἰς ἄλλογενεῖς καὶ ξένους ὁδοὺς ἀπωλείας, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν μαρτυρικὴν Ἐκκλησίαν τῶν παραδόσεων, ἐκ τῆς ὁποίας ἀτυχῶς ἀνεφάνησαν στοιχεῖα ἀρνητικά, κατασεῖσαντα καὶ φυγαδεύσαντα τὴν χριστοθήτη εἰρήνην.

Ἡ ἐορτὴ τῶν Χριστουγέννων παρέχει ὡς οὐράνιον δῶρον τὴν σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων καὶ τὴν ἀληθῆ εἰρήνην, εἰς ὅλον τό φάσμα της, διὰ τὴν γαλήνην τῆς ζωῆς καὶ τὴν εὐημερίαν τοῦ κόσμου.

Ταύτην, ὅμως οἱ ἄνθρωποι μὴ ἀναζητήσαντες εἰς τὸν δοτήρα Χριστόν ἀλλὰ εἰς τὴν ὑπεροχὴν τῶν ὅπλων, ἐπέφεραν ἀντὶ εἰρήνης τρόμον καὶ καταστροφὴν τοῦ πλανήτου ἡμῶν.

Ἐν τούτοις, ἡ Ἐκκλησία εὐχεταὶ διηνεκῶς ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, εἰς σῶμα ἓν μέ κεφαλὴν τὸν Χριστόν.

Αὐτῆς τῆς ἐπιποθήτου χάριτος καὶ οὐρανίου εὐλογίας ἀξιωθείμεν πάντες ἀγαπητοί, ὅπως ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ δοξάζωμεν τὸν διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν γεννηθέντα Σωτήρα Χριστόν τὸν Θεόν ἡμῶν, τὸν δὲ εἰσοδεύοντα νέον ἐνιαυτὸν τῆς χρηστότητος Αὐτοῦ 2004, αἷσιον κατὰ πάντα καὶ εὐλογημένον παρὰ Κυρίου.

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

† Ὁ Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΑΡΧΑΙΩΝ ΚΑΙ ΛΑΤΙΝΙΚΩΝ

Εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Ἀγίου Ἀθανασίου Νέας Φιλαδελφείας (Ἀναγεννήσεως 37) λειτουργεῖ κανονικὰ ἡ Σχολὴ Κατηχητῶν καὶ Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ἀπὸ τό νέον ἔτος ἐγκαινιάζεται καὶ ἡ λειτουργία φροντιστηρίου ἀρχαίας ἐλληνικῆς καὶ λατινικῆς γλώσσης.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν εἰς τὰ τηλέφωνα τῶν γραφείων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου: Τηλ.: 210-38.28.280, Fax: 210-38.47.365.

Δ' ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΙΕΡΑ ΣΥΝΑΞΙΣ ΚΛΗΡΙΚΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐκκλησία - Νεολαία

Ὑπό τοῦ Αἰδεσιμωτάτου ἱερέως π. Γρηγορίου Πρυνιᾶ

(συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Μολονότι οἱ κίνδυνοι πού ἀπειλοῦν τὰ παιδιά μας εἶναι πολλοί, ἐντούτοις ἡ Ἐκκλησία μας λαμπρύνεται ἀπό νέους -πραγματικά διαμάντια- ἐνῶ συνεχῶς αὐξάνεται ὁ ἀριθμός ἐκείνων, πού ἂν καί δέν γνώρισαν τήν ὀρθόδοξη διδασκαλία μέσα στούς κόλπους τῆς οἰκογένειάς τους, προσέρχονται τώρα στήν Ἐκκλησία μέ μετάνοια, ἐξομολόγηση καί ἀπόφαση ἀλλαγῆς τρόπου ζωῆς. Καί ἀναρωτιέται κανεῖς πῶς ἀνθίζει ἡ Ἐκκλησία μας ἡ ὁποία ζητάει ἀπό τοὺς πιστοὺς νά ἄρουν τό σταυρό τοῦ Χριστοῦ καί νά γίνουν οἱ σταυρωτές τῶν παθῶν τους. Μέ τί μέσα θέλγει τή νεότητα, ἀφοῦ τῆς λείπουν οἱ πολυτελεῖς Ναοί, οἱ ραδιοφωνικοὶ σταθμοί, οἱ τηλεοπτικές ἐκπομπές, οἱ ἐκδόσεις ἐντυπωσιακῶν περιοδικῶν καί ἡ ὀργάνωση ἀνάλογων ἐκδηλώσεων. Ναί, ἡ Ἐκκλησία μας εἶναι ἐν διωγμῷ, οἱ πόροι τῆς εἶναι φτωχοί ὥστε μόλις καί μετά βίας συντηροῦνται οἱ Ναοί καί ὁ κλῆρος τῆς. Πραγματικά ἡ Ἐκκλησία μας εἶναι φτωχή, μά καί οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι δέν ξεκίνησαν φτωχοί τό ἔργο τῆς κηρύξεως τοῦ εὐαγγελίου καί τῆς ἀληθείας; Μπορεῖ νά ἔχουμε αὐτή τήν ὑλική φτώχεια, ἀλλά ἔχουμε πλούσια τή χάρη τοῦ Παναγάθου Θεοῦ, ἡ ὁποία ἐνήργησε καί ἐνεργεῖ ὥστε νά ἔχουμε αὐτά τὰ ἀποτελέσματα. Ταυτόχρονα μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ πρέπει καί ἐμεῖς νά ἐντείνουμε τίς προσπάθειές μας γιά νά βρεθοῦν περισσότερες λύσεις καί τρόποι διατηρήσεως καί αὐξήσεως τῶν νέων μέσα στήν Ἐκκλησία μας.

Εἶναι γεγονός πῶς στήν προσπάθεια αὕτη συμμετέχουν οἱ ἱερεῖς, οἱ γονεῖς, οἱ ἀνάδοχοι καί

οἱ διδάσκαλοι μέ τήν ἱερωσύνη νά κατέχει τόν πρωταρχικό, ἐποπτικό καί συντονιστικό ρόλο, ὥστε ἡ νεότητα μυσταγωγικά πλέον νά ἐνωθεῖ μέ τό ἁγιασμένο σῶμα τῆς Ἐκκλησίας πού κεφαλὴ τῆς εἶναι ὁ Χριστός. Δυστυχῶς, ὅλοι σήμε-
ρα θέλουν μία παιδεία δίχως τήν ἐνεργό παρουσία τῆς ἱερωσύνης τήν ὁποία ἔχουν ἀπομονώσει μόνο στό λειτουργικό τῆς ἔργο καί στό ὁποῖο τήν καταδυναστεύουν. Ἡ προσοχή μας πρέπει νά ἐπικεντρωθεῖ στό θέμα τῆς ὀρθῆς κατήχησης ἡ ὁποία θά ξεκινάει ἀπό τὰ μικρά χρόνια τῶν παιδιῶν μας μέχρι καί τή νεανική τους ἡλικία, στήν ὁποία σκοπός μας θά εἶναι ἡ σωστή ἐκλογή ἀπό μέρους τους, ἐγγάμου ἢ ἀγάμου βίου, μιά ἐκλογή πού βασανίζει πολύ τοὺς νέους μας.

Τό κατηχητικό εἶναι ἓνας θεσμός πού ἀπό τήν πρώτη στιγμή βρῆκε ἐφαρμογή στό χωρὸ τῆς Ἐκκλησίας. Ἔρχεται νά καλύψει τὰ κενά τῶν γονέων, τῶν ἀναδόχων καί τοῦ σχολείου. Σκοπός τοῦ κατηχητικοῦ εἶναι νά διδάξει στά παιδιά τίς ἀλήθειες

τῆς πίστεώς μας, νά τοὺς ἐμπνεύσει τήν ἐμπιστοσύνη στόν πνευματικό πατέρα καί νά τοὺς διδάξει τή συνειδητὴ μυστηριακὴ ζωή, ἡ ὁποία θά τοὺς γεμίσει μέ τή χάρη τοῦ Παναγίου Πνεύματος καί θά τοὺς ἐνώσει μέ τό Νυμφίον Χριστό. Θά πρέπει ὅμως οἱ ἴδιοι οἱ κατηχητές νά διακρίνονται γιά τό ἥθος καί τήν εὐσέβειά τους, νά εἶναι γνώστες τῆς ὀρθοδόξου πίστεως καθὼς καί τῆς παιδικῆς καί νεανικῆς ψυχολογίας. Ὁ κατηχητής εἶναι αὐτός πού θά σταθεῖ δίπλα στό παιδί ὡς ἀληθινὸς φίλος, ὡς ἔμπιστος ἐν Χριστῷ ἀδελφός, ἔτοιμος νά ἀκούσει τίς ἀνησυχίες καί

τά προβλήματα τους και νά δώσει χείρα βοηθείας. Είχαμε στό κατηχητικό τῆς Θεσσαλονίκης κάποιες περιπτώσεις παιδιών, πού δέν ἀνοίχτηκαν γιά κάποια προβλήματα πού ἀντιμετώπιζαν οὔτε στούς γονεῖς τους, οὔτε στόν πνευματικό τους πατέρα, ἀλλά ἀπευθύνθηκαν στόν κατηχητή τους. Εἶναι θετικό τό γεγονός ὅτι ἡ κατάρτιση τῶν κατηχητῶν ἀπασχόλησε τήν Ἐκκλησία μας, ἡ ὁποία προχώρησε στή λειτουργία ἑνός διευτοῦς φροντιστηρίου κατηχητῶν ὥστε νά στελεχώσει τά κατηχητικά μας μέ ἔμπειρους καί ἱκανούς κατηχητές. Ὁ ἀριθμός ἐκείνων πού παρακολούθησαν τό φροντιστήριο ἦταν ἀρκετά ἱκανοποιητικός καί ὑπῆρχε στούς κύκλους των ἕνας ἐνθερμος ζῆλος.

Μέσα στίς πολλές δραστηριότητες τοῦ κατηχητικοῦ σχολείου ἐντάσσονται ἐπισκέψεις σέ διάφορα ἱδρύματα ὅπως ὀρφανοτροφεῖα, γηροκομεῖα, νοσοκομεῖα μέ σκοπό νά διδάχτουν τά παιδιά τήν ἀγάπη πρός τόν πλησίον καί τήν ἀνιδιοτελεῖ προσφορά. Εἶναι ἀπαραίτητο νά ὀργανώνονται ἐκδρομές μέ ἐκπαιδευτικό καί προσκυνηματικό χαρακτήρα οἱ ὁποῖες θά ἀποτελοῦν ταυτόχρονα καί μία εὐκαιρία γιά παιχνίδι καί σύσφιξη τῶν δεσμῶν μεταξύ τους. Στά πλαίσια τοῦ κατηχητικοῦ σχολείου μπορεῖ νά λειτουργήσουν μαθήματα βυζαντινῆς καί ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς καί ἀγιογραφίας ἐνῶ στίς ἀνώτερες τάξεις μαθήματα ἀρχαίας ἐλληνικῆς γλώσσης γιά τήν καλύτερη κατανόηση τῆς ἱερᾶς ὑμνογραφίας καί τῶν πατερικῶν κειμένων.

Ἡ ὥρα πού γίνεται τό κατηχητικό σχολεῖο, προσφέρεται ὥστε νά πραγματοποιηθεῖ μία κατήχηση ἐνημέρωση - καί στούς γονεῖς τῶν ὁποίων τά παιδιά παρακολουθοῦν τό μάθημα. Ἐτσι ἀνοίγεται ἕνας δίαυλος ἐπικοινωνίας ἀνάμεσα στούς ἱερεῖς, στούς κατηχητές καί στούς γονεῖς καί μπαίνουν οἱ βάσεις γιά μία καλή συνεργασία πού θά προφυλάξει καί θά βοηθήσει τά παιδιά στόν πνευματικό τους ἀγώνα. Ὁ ὑπεύθυνος αὐτῆς τῆς προσπάθειας φροντίζει νά εἶναι ἐνημερωμένος μέσα ἀπό ἐφημερίδες καί περιοδικά γιά ὅλα ἐκεῖνα πού συμβαίνουν στόν κόσμον καί ἀποτελοῦν ἀπειλή γιά τοὺς νέους ὅπως εἶναι γιά παράδειγμα τά βιβλία καί οἱ ταινίες τοῦ Χάρρυ Πότερ, νεοφανεῖς αἱρέσεις καί κρούσματα ναρκωτικῶν. Ταυτόχρονα πληροφορεῖ τοὺς γονεῖς γιά τά γεγονότα αὐτά καί τοὺς κινδύνους πού περικλείουν γιά τά παιδιά τους, καί συζητοῦν

τά προβλήματα πού ἀντιμετωπίζουν αὐτοί στήν ἀνατροφή τῶν παιδιῶν. Στίς ὁμιλίες αὐτές ὁ ὑπεύθυνος κατηχητής ἀναλύει στοὺς γονεῖς τίς γνώμες τῶν πατέρων γιά τή διαπαιδαγώγηση τῶν παιδιῶν καί προσπαθεῖ νά τοὺς βοηθήσει στή σωστή ἀντιμετώπιση τῶν δυσκολιῶν πού ἀντιμετωπίζουν. Γιά ὅ,τι συζητεῖται στίς συνάξεις αὐτές εἶναι ἐνημερωμένος ὁ ἱερέας ὁ ὁποῖος καί συμμετέχει ὅταν τό κρίνει ἀπαραίτητο. Ἦδη ἀπό τόν προηγούμενον χρόνο ἔχει ξεκινήσει αὐτή ἡ προσπάθεια στό κατηχητικό σχολεῖο τῆς Μητροπόλεώς μας μέ ἐνθαρρυντικά ἀποτελέσματα. Ἐπειδὴ στήν κίνηση αὐτή ἀνταποκρίθηκαν μέ ἰδιαίτερο ζῆλον καί ἐνδιαφέρον μόνο οἱ μητέρες -ἐνῶ ἡ προσέλευση τῶν πατέρων ὑπῆρξε σχεδόν μηδενική- ἀναγκαστήκαμε νά λειτουργήσουμε μόνο μέ τόν παράγοντα μητέρα, ἡ ὁποία ἄλλωστε σηκώνει καί τό μεγαλύτερο βάρος τῆς ἀνατροφῆς τῶν παιδιῶν.

Ἡ κατήχηση καί ἡ σύσφιξη τῶν σχέσεων μεταξύ τῶν παιδιῶν βρίσκει ἐπίσης ἐφαρμογή καί λειτουργία στό θεσμό τῆς κατασκήνωσης. Εἶχαμε τή χαρά νά συμμετέχουμε στήν ὁργάνωση τῶν κατασκηνώσεων πού λειτουργήσε γιά πρώτη φορά ἡ Ἱερά Μητρόπολη Θεσσαλονίκης μέ τήν εὐλογία τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου. Ἡ κατασκήνωση ἔρχεται σέ μία περίοδο ὅπου τά παιδιά ἔχουν τελειώσει τίς σχολικὲς τοὺς ὑποχρεώσεις γιά νά τά ξεκουράσει καί νά τά ψυχαγωγήσει. Μέσα σ' αὐτό τό περιβάλλον τά παιδιά μποροῦν νά γίνουν δέκτες ἡθικοπλαστικῶν καί πατερικῶν μηνυμάτων. Τοὺς δίνεται ἀκόμη ἡ εὐκαιρία νά ἀσχοληθοῦν μέ νέες δραστηριότητες ὅπως εἶναι ἡ ἀγιογραφία, ἡ ζωγραφικὴ, ἡ κεραμεικὴ, μαθαίνουν νά προσφέρουν ἐργασία καί νά συνεργάζονται γιά τήν καλύτερη λειτουργία τῆς κατασκήνωσης. Εἶναι πολὺ θετικό τό γεγονός ὅτι σ' αὐτό τό χῶρον ἔρχονται σέ ἐπαφή παιδιά διαφορετικῶν ἐνοριῶν, γνωρίζονται μεταξύ τους καί συνάπτονται χριστιανικὲς φιλίες, οἱ ὁποῖες θά τοὺς στηρίξουν σέ δύσκολες στιγμές καί θά τοὺς βοηθήσουν στήν κατὰ Θεὸν ζωὴ τους. Οἱ ὁμαδάρχες ἢ ὁμαδάρχισσες, καθένας ὑπεύθυνος γιά τήν ὁμάδα του, στέκονται δίπλα στά παιδιά μέ ἀγάπη, τοὺς ἀπασχολοῦν στόν ἐλεύθερον χρόνον τους, ὀργανώνουν ὁμαδικὰ παιχνίδια, συζητοῦν καί συμβουλεύουν θετικά τά παιδιά. Κρίθηκε ἀπαραίτητη ἡ μόνιμη παρουσία ἱερέως, ὁ ὁποῖος ἐνισχύει καί βοηθᾷ τοὺς ὁμαδάρχες στό ρόλον τους,

φροντίζει για την εφαρμογή του κατασκευαστικού προγράμματος, ακούει τα προβλήματα που ανακύπτουν και δραστηριοποιείται στην αντιμετώπισή τους. Έπειδή είναι δύσκολο για έναν ιερέα να μένει μόνιμα στο χώρο της κατασκευής για μεγάλο χρονικό διάστημα λόγω των έφημεριακών υποχρεώσεων του, είναι απαραίτητη η συνεργασία και με άλλους ιερείς. Μέσα από τις δραστηριότητες στις οποίες συμμετέχουν τα παιδιά, οι ομαδάρχες και εμείς οι ιερείς έχουμε την ευκαιρία να γνωρίσουμε το χαρακτήρα κάθε παιδιού, τα πάθη, τα ελαττώματα και τις αδυναμίες τους, ώστε τόσο στην επόμενη κατηχητική περίοδο όσο και στη νέα κατασκευαστική να εργαστούμε πάνω σ' αυτά.

Μιά άλλη καρποφόρα κίνηση στην προσπάθειά μας να προσεγγίσουμε τους γονείς και τον ανάδοχο που είναι μυσταγωγοί στο πολύτιμο διακόνημα της Εκκλησίας για την ανάδειξη νέων με ορθόδοξο χριστιανικό ήθος, είναι και οι όμιλίες - κατηχήσεις κατ' οίκον (που γίνονται από ιερέα). Οι όμιλίες αυτές απευθύνονται κυρίως σε νέα ζευγάρια με ή χωρίς παιδιά και σκοπό έχουν να κατηχηθούν οι νέοι γονείς πρωτίστως για τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να διάγουν τον έγγαμο βίο τους, τις μεταξύ τους σχέσεις καθώς και τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να διαπαιδαγωγούν τα τέκνα τους. Οι συγκεντρώσεις πραγματοποιούνται κάθε φορά και σε διαφορετικό σπίτι -για να μην επιβαρύνεται ή ίδια οικοδέσποινα- και κατά τις απογευματινές ώρες που είναι πιο εύκολη ή προσέλευση των ενδιαφερομένων. Είναι θετικό το γεγονός ότι οι όμιλίες αυτές γίνονται στο σπίτι και όχι σε κάποιο χώρο της Εκκλησίας γιατί έτσι τα ζευγάρια νοιώθουν πιο άνετα και προσελκύονται πιο εύκολα. Στην εύκολη προσέλευσή τους βοηθά και το ότι μπορούν να φέρουν μαζί και τα παιδιά τους τα οποία παίζουν σε κάποιο διπλανό δωμάτιο.

Η Εκκλησία ή όποια αγωνιά για τους νέους και βλέπει να λειτουργούν με την ανοχή της πολιτείας επικίνδυνοι χώροι όπως είναι τα κέντρα διασκεδάσεως, τα μπάρ, τα ίντερνετ-καφέ καθώς και χώροι προσηλυτιστικοί, είναι ανάγκη να δραστηριοποιηθεί στη δημιουργία κέντρων νεότητας. Σ' αυτό το χώρο μπορούν οι νέοι να συναντώνται τις ελεύθερες ώρες τους και να έρχονται σε ωφέλιμες για την ψυχή

τους συζητήσεις με τον υπεύθυνο ιερέα. Τα κέντρα νεότητας αποτελούν τον προθάλαμο που οδηγεί στην Εκκλησία για εκείνους τους νέους που βρίσκονται μακριά της, διακατέχονται όμως από ιερές ανησυχίες για τη σωτηρία της ψυχής τους. Εκεί μέσα θα έλθουν σε πρώτη επαφή με τον πνευματικό πατέρα που θα τους καθοδηγήσει κατά την είσοδο-επάνοδο τους στην Εκκλησία του Χριστού. Επίσης οι χώροι αυτοί έρχονται να καλύψουν το ψυχαγωγικό κομμάτι των νέων, εκτός από όμιλίες-κατηχήσεις με άγιογραφία, βυζαντινή εκκλησιαστική μουσική, δανειστική βιβλιοθήκη.

Πάντως είναι γεγονός ότι μ' όλες αυτές τις προσπάθειες που ενεργεί αλλά και μπορεί να ενεργήσει ή Εκκλησία, στόχος της δεν είναι μόνο να γαλουχήσει νέους με ορθό φρόνημα και χριστιανική παιδεία, αλλά και να δημιουργήσει αξίους διαδόχους των κληρικών της, που θα την διακονούν από το Ίερό Βήμα, το Ίερό Θυσιαστήριο. Ναι, πραγματικά ή Εκκλησία μας έχει ανάγκη να στελεχωθεί από τον κληρο και εφόσον δεν υπάρχει ή οικονομική ευχέρεια αναγκάζεται να χρησιμοποιήσει τέτοιου είδους φυτώρια ιερέων (κατηχητικά σχολεία, κατασκευώσεις, κέντρα νεότητας). Όλοι αυτοί οι θεσμοί λειτουργούν, βεβαίως, υπό την εποπτεία του οικείου Επισκόπου με την υπακοή και τη συνεργασία των ιερέων της Μητροπόλεώς του.

Στην εργασία αυτή τονίστηκε πώς τα παιδιά μας έχουν ανάγκη από συνειδητούς χριστιανούς γονείς, αναδόχους και διδασκάλους που με φόβο Θεού θα παιδαγωγούν τους νέους μας στο δρόμο του ήθους, της αγνότητας και της παρθενίας. Είδαμε τους κινδύνους που τους απειλούν και παρουσιάσαμε τρόπους και λύσεις ώστε να προλάβουμε τη νεότητα πριν πέσει στα χέρια αυτών που την επιβουλεύονται. "Ας ανανήψουμε, Άγιοι Πατέρες, ως λειτουργοί, ποιμένες, διδασκαλοί των όσων υποσχεδήκαμε έχοντας άκατανίκητα, δεδοκιμασμένα όπλα, τη χάρη του Παναγίου Πνεύματος και τα συγγράμματα των Αγίων Πατέρων μας. Στα όποια πρέπει να εντρυφήσουμε, ώστε να όπλιστούμε με αυτά για να αντιμετώπισουμε την πολυκέφαλο άμαρτία που θέλει ως λέων όρυόμενος να καταβροχθίσει το μέλλον της Εκκλησίας μας, την νεότητα.

ΤΟ Α' ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΚΛΗΡΙΚΩΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐκ τῆς «Φωνῆς τῆς Ὁρθοδοξίας» ὑπ' ἀρ. 218 τῆς 3ης Ὀκτωβρίου 1955 πληροφορούμεθα περὶ τοῦ πρώτου Συνεδρίου κληρικῶν τῆς Ἐκκλησίας μας τὸ ὁποῖον ἀνέδειξεν τὴν Διοικοῦσαν Ἐκκλησιαστικὴν Ἐπιτροπὴν μετὰ τὴν ἐκδημίαν τοῦ πρώην Φλωρίνης κυροῦ Χρυσοστόμου. Ἀναδημοσιεύομεν αὐτοῦσιον τὸ σχετικόν.

ΑΝΑΔΕΙΞΙΣ ΔΙΟΙΚΟΥΣΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Ἀνακοινοῦται πρὸς ἅπαντα τὰ εὐσεβέστατα μέλη τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος ὅτι μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἱεράρχου μας ἡ διοίκησις τῆς Ἐκκλησίας περιῆλθεν εἰς τὴν συλλογικὴν ἡγεσίαν τῶν κληρικῶν, ἧτις προέκυψε ἐκ τῶν γενομένων ἀρχαιρεσιῶν τῆς 16 Σεπτεμβρίου π. ἡμ. τρ. ἔ.

Κατ' αὐτάς παρέστησαν ἐξήκοντα ἑξ (66) Ἀρχ/ται Αἰδεσιμώτατοι ἱερεῖς καὶ ἱερομόναχοι. Ἐξ αὐτῶν ἐξελέγη διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας ἑπταμελής διοικοῦσα ἐπιτροπὴ σκοπός τῆς ὁποίας εἶναι ἡ ρύθμισις ὅλων τῶν ἀνακυπτόντων ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων, τελοῦσα πρὸς τοῦτο ἐν διαρκῇ ἐπαφῇ καὶ ἐπικοινωνίᾳ μετὰ τῶν προβλημάτων τοῦ κέντρου καὶ τῶν παραρ/των. Ἡ ἐκλογὴ ἐτέρων πέντε (5) μελῶν συναπαρτίζει μετὰ τῆς ἑπταμελοῦς ἐπιτροπῆς τὴν μεγάλην τοιαύτην τοῦ Ἱ. Ἀγῶνος ἧτις ἐπιλαμβάνεται γενικωτέρων ζητημάτων. Ἡ συλλογικὴ αὕτη ἐκκλησιαστικὴ ἡγεσία προελθοῦσα ἐκ τῆς ἐλευθέρως ἐκφράσεως τῆς θελήσεως τοῦ Ἱεροῦ μας κλήρου,

καὶ σύμφωνα πρὸς τὰ θέσμια τῆς δημοκρατικῆς διοικήσεως τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἀποτελεῖ τὸ ἀνώτατον ὄργανον ρυθμίσεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων, πρὸς ὃ ἡ ὑπακοή μας ὑπαγορεύεται ἐξ αὐτοῦ τοῦτου τοῦ συμφέροντος τῆς Ἐκκλησίας. Τὰ μέλη τῆς ἑπταμελοῦς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ τὴν σειρὰν τῆς ἐκλογῆς των εἶναι τὰ ἑξῆς:

- 1) Ἀρχ/της κ. Ἀκάκιος Παππᾶς Πρόεδρος
- 2) » κ. Παντελεήμων Τσαλούπης Μέλος
- 3) » κ. Χρυσόστομος Νασιλῆμης »
- 4) » κ. Παρθένιος Σκουρλῆς »
- 5) » κ. Μερκούριος Καλοσκάμης »
- 6) » κ. Αὐξέντιος Πάστρας »
- 7) Αἰδεσμ. κ. Κωνσταντῖνος Παπαντωνίου Γραμματεὺς

Τὰ δέ λοιπὰ πέντε (5) μέλη δι' ὧν ἀπαρτίζεται ἡ Μεγάλη Ἐπιτροπὴ εἶναι τὰ κάτωθι κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας:

- 1) Ἀρχ/της κ. Λογγίνος Χατζηστεφάνου
- 2) » κ. Γερμανός Ἀθανασίου
- 3) » κ. Ματθαῖος Λαγγῆς
- 4) » κ. Καλλιόπιος Γιαννακουλόπουλος
- 5) Ἱερομόναχος κ. Γρηγόριος Παπαβλάχος.

Τὸ μέλος τῆς ἑπταμελοῦς ἐκκλ. Ἐπιτροπῆς ὁ Ἀρχ/της κ. Χρυσόστομος Νασιλῆμης δι' αἰτήσεώς του μετετέθη εἰς τὴν δωδεκαμελῆ τοιαύτην λόγῳ ἀδυναμίας του νὰ παρευρίσκηται συνεχῶς ἐν Ἀθήναις. Τὴν θέσιν δι' αὐτοῦ ἐν τῇ ἑπταμελῇ κατέλαβεν ὁ Ἀρχ/της κ. Λογγίνος Χατζηστεφάνου.

Ἐκ τῶν Γραφείων τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ.

Ἐξ ἀφορμῆς ἀτυχοῦς δημοσιεύματος ἐκκλησιαστικῆς ἐφημερίδος σχετικῶς μέ τὴν Ἱερατικὴν Σύναξιν ἡ Ἱερά Σύνοδος ἐξέδωσεν τὸ ἀκόλουθον

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ

Ἀθῆναι τῇ 3ῃ/16ῃ Ὀκτωβρίου 2003

Μετὰ θλίψεως ἀνέγνωμεν ἐν τῇ μηνιαίᾳ ἐφημερίδι «Χριστιανικὴ Πορεία» τῆς Θρησκευτικῆς Κοινότητος Γ.Ο.Χ. Θεσσαλονίκης «Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι», σχόλιον περὶ τῆς Δ' Πανελληνίου Ἱεράς Συνάξεως Κληρικῶν, ὅτι ἄνευ τῆς συμμετοχῆς λαϊκῶν εἰς αὐτήν θά εἶναι... ἀνάλατος!

Λυπούμεθα διὰ τὸν χαρακτηρισμόν, ὅστις ὑποδηλοῖ ἄγνοιαν. Διότι εἶναι αὐτονοητόν εἰς καθένα ἔχοντα τὴν στοιχειώδη λογικὴν ὅτι εἰς τὰς ἱερατικὰς συνάξεις προσκαλοῦνται καὶ μετέχουν κληρικοί, ὅπως εἰς τὰ ἱατρικὰ συνέδρια μετέχουν ἱατροί. Ὑπογραμμίζομεν ὅτι εἰς τὰς

προηγούμενας τρεῖς ἱερατικὰς συνάξεις, αἱ ὁποῖαι ἐγένοντο μετὰ τὴν εἰς κύριον ἐκδημίαν τοῦ πρώην Φλωρίνης Χρυσοστόμου, παρότι δὲν μετεῖχον λαϊκοὶ οὐδένα παράπονον ἐξεφράσθη.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος οὐδόλως ἀγνοεῖ τὴν ἀξίαν καὶ τὴν συμβολὴν τοῦ λαϊκοῦ στοιχείου εἰς τὸ ἔργον τῆς Ἐκκλησίας ὅταν καὶ ὅποτε καλεῖται νὰ συνδράμῃ. Προγραμματίζει δὲ τὴν σύγκλησιν εἰς τακτόν χρονικόν διάστημα Κληρικολαϊκῆς Συνάξεως, προοίμιον τῆς ὁποίας εἶναι ἡ παροῦσα Ἱερατικὴ Σύναξις, τῆς ὁποίας τὴν ἐμπειρίαν θά ἀξιοποιήσωμεν.

Τέλος, συνιστῶμεν εἰς τὸν συντάκτην τοῦ τοιούτου σχολίου: «μὴ προτρεχέτω ἡ γλῶττα (ἐδῶ ἡ γραφίς) τῆς διανοίας», καὶ νὰ μὴ σπεύδῃ διὰ τὸν αὐτάρεσκον χαρακτηρισμόν τοῦ ...ἄλατος, διότι ὑπενθυμίζει εἰς τοὺς ἀναγνώστας τὸ εὐαγγελικόν «ἐάν τὸ ἄλας μωρανθῇ...»

Ἐκ τοῦ γραφείου Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Ἡ Ὑπόθεσις τῶν Βασιλικῶν

Υποκινητής τοῦ ὅλου ζητήματος ὑπῆρξε ὁ Ἡλίας Παπαδημητρίου, Ἀναγνώστης τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Κων/νου καὶ Ἑλένης Βασιλικῶν, ὁ ὁποῖος ἐπεθύμη νά γίνη ἱερεύς. Μή ἔχων τήν συγκατάθεσιν τῆς συζύγου του, διεζεύχθη αὐτήν, διά τοῦτο ὁ Σεβ/τος Θεσσαλονίκης Μάξιμος δέν ἐχειροτόνει αὐτόν. Τότε ἐστράφη κατὰ τοῦ ἐφημερίου τοῦ ναοῦ πείσας τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ἐκεῖ Σωματείου νά ζητήσουν τήν ἀπομάκρυνσιν τοῦ ἱερέως π. Ἰεσσαί.

Τό Σωματεῖον λοιπόν συνεδριάζει, λαμβάνει ἀπόφασιν ἀπομακρύνσεως τοῦ ἱερέως καί κοινοποιεῖ τήν εἰλημμένην ἀπόφασιν εἰς τόν Σεβ/τον Μάξιμον καί τήν Ἱεράν Σύνοδον διά τήν ἐφαρμογήν αὐτῆς! Τελεία παράβασις τῆς ἐκκλησιαστικῆς τάξεως! Οὔτε ἡ Σύνοδος, οὔτε ὁ Μητροπολίτης ἀποτελοῦν ἐκτελεστικά ὄργανα τῶν ἀποφάσεων τοῦ οἰουδήποτε σωματείου. Ὡς ἦτο φυσικόν, ἡ ἀπόφασίς των δέν ἐπεκυρώθη καί ὁ π. Ἰεσσαί ἐξηκολούθη λειτουργῶν εἰς τόν Ναόν. Εἰς τοὺς ἀπεσταλμένους τῆς Ἱ. Συνόδου πρὸς τὰ Βασιλικά διά τήν ἐξέτασιν τῆς ὑποθέσεως ὁμολόγησαν ὅτι ὁ π. Ἰεσσαί ἦτο καί ὀρθόδοξος καί ἠθικός. Ποῖα τὰ παραπτώματά του; Ἐκαίε πολλές λαμπάδας εἰς τό ἱερόν καί πολύ ἔλαιον εἰς τὰ κανδήλια. Ἐδιάβασε κάποτε ἐνωρίτερον τήν Θ' ὥραν καί ἀπεμάκρυνεν τήν εἰκόνα τῆς παρελθούσης ἐορτῆς παρὰ τήν γνώμην τοῦ Ἀναγνώστου Ἡλιοῦ. Δέν ἐχαιρέτα τοὺς θαμώνας τοῦ καφενεῖου καί ἡ μήτηρ τοῦ ἱερέως εἶχε τολμήσῃ νά ὁμιλήσῃ ἀπρεπῶς εἰς τόν ὡς ἄνω ἀναγνώστην καί ἄλλα τοιαῦτα φρικτά ἐγκλήματα!

Εἰς μίαν σύναξιν τῆς ἐνορίας, παρόντος τοῦ Θεοφιλεστάτου Μαραθῶνος, ὁ Ἀναγνώστης Ἡλίας ἐπέδειξε μίαν σελίδα εἰς τόν Ἐπίσκοπον λέγων μετ' ἐπιτάσεως «Ἐτσι εἶναι ὁ ἱερέας μας;»

Ἦτο ἡ φωτοτυπία μίας σελίδος ἐκ συγγράμματος τοῦ Ἀγίου Μαξίμου ὁ ὁποῖος περιέγραφε πῶς πρέπει νά εἶναι ὁ ἱερεύς, ὅτι πρέπει νά εἶναι ὡς φωτοφόρος Ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ καταβάς κ.τ.τ.! Ὑπεδείχθη εἰς αὐτόν ὅτι ὅπως ἀπαντᾷ ὁ Ὅσιος Θεοφάνης ὁ ἔγκλειστος εἰς μίαν παρομοίαν περίπτωσιν προφανῶς δέν ἦσαν οἱ ἐνορίται κατάλληλοι διά νά ἔχουν ἕναν ἅγιον ἱερέα ὡς τόν περιγράφουν οἱ Ἅγιοι Πατέρες, διότι ὅπως λέγει ἡ Ἀγία Γραφή «κατὰ τόν λαόν οἱ

ἄρχοντες» καί «εἰ ὁ προφήτης μου ἐπλανήθη ἐγὼ ὁ Θεός ἐπλάνησα αὐτόν διά νά λάβετε κατὰ τήν καρδίαν ὑμῶν». Πάντως αἱ κατηγορίαι των κατὰ τοῦ Ἱερέως ἦσαν γελοῖαι. Πολλά παριστάμενοι γυναῖκες διεμαρτύροντο ὅτι ὁ ἱερεύς οὐδέν κακόν ἔπραξε καί ἀδίκως τόν κατηγοροῦν. Τότε ὁ Παπαδημητρίου ὠργισθεὶς ἤρχισεν νά διαπληκτίζεται μετ' αὐτῶν καί ἐλύθη ἡ σύναξις. Συνεστήθη εἰς αὐτοὺς νά ἀκολουθοῦν τήν ἐκκλησιαστικὴν ὁδόν καί νά μὴν ἐξέρχονται τῶν ὁρίων λαμβάνοντες ἀποφάσεις διά θέματα τὰ ὁποῖα δέν εἶναι τῆς ἀρμοδιότητός των, ὅπως διορισμούς καί ἀπολύσεις ἱερέων. Ἐάν εἶχον τί κατὰ τοῦ ἐφημερίου των ὠφείλον νά συζητήσουν τό θέμα μετὰ τοῦ Μητροπολίτου των.

Τότε ἄρχισαν νά διαδίδουν ὅτι ὁ ἱερεύς των δέν ἦταν ἠθικῶς ἐντάξει καί προσῆλθον ἐνώπιον τοῦ Σεβ. Μαξίμου ἐμμένοντες διά τήν ἀποπομπήν τοῦ ἱερέως. Ἐκεῖ ἠρωτήθη ὁ Παπαδημητρίου ἔάν αὐτός διαδίδει τὰς συκοφαντίας κατὰ τοῦ ἱερέως. Ὁ δὲ ἠρνήθη. Παρουσιασθέντος ὡς μάρτυρος τοῦ κ. Ἀναστασίου Ρηγοπούλου παρεδέχθη ὅτι εἶχε εἰπεῖ τήν συκοφαντίαν, ἀλλὰ ὅτι τήν εἶχε ἀκούσει ἀπὸ τοὺς Τσιρέλλαν καί Τσάμην. Αὐτοὶ ἠρνήθησαν καί ἐγένετο φιλονικία μετὰ τῶν. Ἐν τέλει ἀπειληθέντες ὑπὸ τοῦ Σεβ/του μέ προσφυγὴν εἰς τήν δικαιοσύνην, ἐζήτησαν συγγνώμην. Ἀνεγνώσθη συγχωρητικὴ εὐχή ὑπὸ τοῦ Σεβ/του, καί ἐδέχθησαν τήν παραμονήν τοῦ π. Ἰεσσαί διά ἕν ἐξάμηνον καί τήν μετὰ ταῦτα εἰρηνικὴν διευθέτησιν τοῦ ζητήματος.

Δεκαπέντε ἡμέρας ἀργότερον, ὁ Παπαδημητρίου καί οἱ σύν αὐτῷ, εἰσῆλθαν εἰς τόν ναόν, ἥλλαξαν τὰ κλεῖθρα, καί παρέδωσαν αὐτόν εἰς τοὺς καθηρημένους τοῦ κ. Ὀρφανοῦ. Ὡς ἐκ τούτου ἔλαβον ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου τό ἀκόλουθον ἐπιτίμιον:

ΕΠΙΒΟΛΗ ΕΠΙΤΙΜΙΟΥ

Ἀγαπητά τέκνα τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας,

Τάξις συνέχει τὰ σύμπαντα, τὰ ἐπουράνια τε καὶ τὰ ἐπίγεια καί εἰς τό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας κάθε μέλος ἔχει ἰδίαν ἀποστολήν, καθὼς ὁ Ἀπόστολος τῶν ἐθνῶν Παῦλος λέγει: «Καί οὐς μὲν ἔθετο ὁ Θεός ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, πρῶτον ἀποστόλους, δεύτερον προφῆτας,

τρίτον διδασκάλους, ἔπειτα δυνάμεις, εἴτα χαρίσματα ἱαμάτων, ἀντιλήψεις, κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν. Μὴ πάντες ἀπόστολοι; μὴ πάντες προφῆται; μὴ πάντες διδασκαλοὶ; μὴ πάντες δυνάμεις;...» (Α' Κορινθ. ΙΒ' 28). Ἐκαστον, λοιπόν, μέλος τῆς Ἐκκλησίας ὀφείλει νὰ γνωρίζῃ τὰ καθήκοντά του καὶ νὰ μὴ υπερβαίῃ τὰ καθωρισμένα ὅρια σφετεριζόμενος ἀρμοδιότητος αἱ ὁποῖαι δὲν ἀνήκουν εἰς αὐτόν, διασαλεύον οὕτω τὴν ἐκκλησιαστικὴν τάξιν· ἀλλ' ὡς ὁ αὐτός Ἀπόστολος πάλιν λέγει: «πάντα εὐσχημόνως καὶ κατὰ τάξιν γίνεσθω» (Α' Κορινθ. ΙΔ' 40).

Εἰς τό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας ὑπάρχουν ἀρμοδιότητες συνοδικαί, τὰς ὁποίας οὐδέ οἱ μεμονωμένοι Ἐπίσκοποι δύνανται νὰ ἐπιτελέσουν, εἰ μὴ ἐν Συνοδικῷ μόνον σώματι. Ὁμοίως τὰ τῶν Ἐπισκόπων ἴδια δὲν δύνανται νὰ ἐπιτελοῦν οἱ Ἱερεῖς, τὰ δὲ τῶν Ἐπισκόπων καὶ Πρεσβυτέρων οὐδαμῶς ἄπτονται ὑπὸ ἀπλῶν μοναχῶν ἢ λαϊκῶν. Πλὴν ἐνίοτε παρατηροῦνται παρεκτροπαὶ τὰς ὁποίας ἡ Ἱερά Σύνοδος ὑποχρεοῦται ἐκ καθήκοντος νὰ ἐλέγξῃ, κατὰ τό ἀγιογραφικόν: «ἐλεγξον, ἐπιτίμησον, παρακάλεσον ἐν πάσῃ μακροθυμίᾳ καὶ διδαχῇ» (Β' Τιμοθ. Δ' 2) καὶ «τούς ἁμαρτάνοντας ἐνώπιον πάντων ἐλεγχε ἵνα καὶ οἱ λοιποὶ φόβον ἔχωσι» (Α' Τιμοθ. Ε' 20).

Εἶναι δὲ ὁ σφετερισμός ἱερατικῶν ἢ ἀρχιερατικῶν ἀρμοδιοτήτων ἀπὸ λαϊκούς ἁμάρτημα μεζῶν τῆς ἱεροσυλίας, ἔχον ὁμοῦ καὶ τό στοιχεῖον τῆς αἵρέσεως τοῦ Προτεσταντισμοῦ, καθὼς οὗτοι οἱ αἵρετικοὶ κατήγγησαν τὴν ἱερωσύνην καὶ ἀναθέτουν τὰ ποιμαντικὰ καθήκοντα εἰς ἐκλεγεμένους λαϊκοὺς τοὺς ὁποίους ἀποκαλοῦν πάστορας. Παρομοία ἀντιλήψις διεπιστώθη δυστυχῶς ὅτι ὑπάρχει καὶ εἰς τινὰς λαϊκοὺς, μέλη (νοσοῦντα) τῆς Ἐκκλησίας μας, οἱ ὁποῖοι θεωροῦν τοὺς κληρικούς, ἔτι δὲ καὶ τοὺς Ἐπισκόπους, ἀρμοδίους μόνον διὰ τὴν τέλεσιν λειτουργικῶν καθηκόντων καὶ ἀπογεγυμνωμένους πάσης ποιμαντικῆς καὶ διοικητικῆς ἀρμοδιότητος τὴν ὁποίαν παρακρατοῦν δι' ἑαυτούς, ἐκμεταλλευόμενοι τό ἰδιάζον (σωματειακόν, ιδιωτικόν ἢ μετοχιακόν) ἰδιοκτησιακόν καθεστῶς ὠρισμένων Ἱερῶν Ναῶν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας. Αἰσθανόμενοι οὗτοι ὡς κυρίαρχοι ἰδιοκτῆται τούτων, θεωροῦν δικαίωμά των νὰ ἀποφασίσουν περὶ προσλήψεων, μεταθέσεων καὶ ἀπολύσεων τῶν ἐφημερίων, ἱεροψαλτῶν καὶ ἱεροκηρύκων ὡσάν νὰ ἐπρόκειτο διὰ ὑπαλλήλους τῆς ἐμπορικῆς των ἐπιχειρήσεως. Ἐπειτα ἀποστέλλουν τὰς εἰλημμένας ἀποφάσεις των εἰς τοὺς οἰκείους Ἀρχιερεῖς διὰ προσυπογραφὴν καὶ ἐπισφράγησιν. Ἐπιφυλάσσουν, δηλαδή, διὰ τοὺς ἐκκλησιαστικούς των ποιμένας διακοσμητικόν ρόλον ὅμοιον πρὸς τόν τοῦ Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας,

ὅστις οὐδεμίαν οὐσιαστικὴν ἐξουσίαν ἔχει ἀλλ' ἀπλῶς θέτει τὴν ὑπογραφὴν αὐτοῦ εἰς τὰς εἰλημμένας κυβερνητικὰς ἀποφάσεις! Εἰς περίπτωσιν δὲ κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Ἐπίσκοπος δὲν ἐπευλογῇ τὰς αὐθαιρεσίας των, οἱ ἀδίστακτοι τοῦτοι αἵρετίζοντες ἱερόσυλοι, προσχωροῦν εἰς παρασυναγωγὴν καθηρημένων ψευδοκληρικῶν, προθύμων νὰ ἱκανοποιήσουν τὰς ἐπιθυμίας των καὶ προσθέτουν εἰς τοὺς ἑαυτοὺς των μεζῶνα ἁμαρτίαν.

Τοιοῦτόν τι ἀνοσιούργημα ἐπραξάν ἐσχάτως τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Θρησκευτικῆς Κοινότητος Γ.Ο.Χ. Βασιλικῶν «Ἁγ. Κωνσταντῖνος καὶ Ἑλένη». Ἀφοῦ ἀπεφάσισαν «τὴν ἄμεσον μετάθεσιν τοῦ ἱερέως των», προφασιζόμενοι μάλιστα, ἀνόητους λόγους, ἀπέστειλαν τό διάταγμα τῆς μεταθέσεως πρὸς τόν οἰκεῖον Μητροπολίτην Σεβ/τον Θεσσαλονίκης κ. Μάξιμον. Ὅταν δὲ ὁ Σεβ/τος ἠρνήθη τὴν προσυπογραφὴν τῆς εἰλημμένης ἀποφάσεως, οἱ ἐπίτροποι τῶν Βασιλικῶν παρέδωσαν τόν Ἱερόν Ναόν εἰς καθηρημένους ψευδοκληρικούς, οἱ ὁποῖοι νῦν λυμαίνονται τόν ἱερόν χώρον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγ. Κων/νου καὶ Ἑλένης Βασιλικῶν.

Ἐπειδὴ κατὰ τόν Θεοφόρον Ἰγνάτιον «ὁ λάθρα Ἐπισκόπου πράσσωσι τι τῷ διαβόλῳ λατρεύει» (Σμυρν. Θ' 1).

Ἐπειδὴ οἱ ἱεροὶ κανόνες λη' Ἀποστολ. καὶ η' τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς ἀναθέτουν ὅλην τὴν ἐξουσίαν τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων καὶ προσώπων τῶν καθ' ἑκάστην ἐπαρχίαν Ἱερῶν Ναῶν, Μονῶν καὶ Ἰδρυμάτων, εἰς τόν ἐπιχώριον Ἐπίσκοπον, καθυποβάλλουν δὲ εἰς ἐπιτίμια καθαιρέσεως καὶ ἀφορισμοῦ ὅσους κληρικούς ἢ λαϊκοὺς δὲν ὑποτάσσονται εἰς τόν Ἐπίσκοπον αὐτῶν.

Ἐπειδὴ ὁ ιγ' τῆς ΑΒ' προβλέπει ὅτι «οἱ ἀκολουθοῦντες ἀποστάτας κληρικούς, ἐάν μὲν εἶναι κληρικοὶ νὰ καθαίρωνται καὶ αὐτοί, ἐάν δὲ εἶναι λαϊκοὶ νὰ ἀφορίζονται, ὅχι μόνον ἀπὸ τὰ θεία μυστήρια ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν, ἕως ὅτου μισήσουν αὐτοὺς καὶ ἐνωθῶν μέ τόν εἰδικόν των Ἐπίσκοπον», καθὼς ἐρμηνεύει ὁ Ἁγ. Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης,

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. κατὰ τὴν συνεδρίαν αὐτῆς τὴν Τετάρτην 11/24 Σεπτεμβρίου τ.ε., εἰς τόν Ἱ.Ν. Ἀγ. Ἀθανασίου Ν. Φιλαδελφείας, ἐπέβαλεν **ὁμοφώνως** εἰς τοὺς πρωτοστατήσαντας εἰς τὴν ἀποστασίαν τῆς ἐνορίας τῶν Βασιλικῶν Θεσσαλονίκης:

1. Παπαδημητρίου Ἡλίαν,
2. Ἀλωπούδην Ἀπόστολον,
3. Κουτσιμανὴν Μιχαήλ,
4. Τσιρέλλαν Στέργιον,

5. Τσάμην Κων/νον,
 6. Νικολούδη Νέστορα,
 7. Πετσῆν Ἀλέξανδρον,
 8. Σινάκον Χρῆστον,
- καθώς καί εἰς ὅσους ἄλλους συνήργησαν
ΤΟ ΕΠΙΤΙΜΙΟΝ ΤΟΥ ΑΦΟΡΙΣΜΟΥ

Καλοῦνται δέ τὰ πιστά μέλη τῆς Ἐκκλησίας μας νά ἀπέχουν ἀπό τόν ἐκκλησιασμόν εἰς τόν Ἱ.Ν. Ἀγ. Κωνσταντίνου καί Ἑλένης Βασιλικῶν, καθ' ὅσον χρονικόν διάστημα κατέχεται ἀπό καθηρημένους ψευδοκληρικούς, προσφεύγοντες εἰς τούς πλησιεστέρους πρὸς αὐτοὺς Ἱερούς Ναοὺς τῆς κανονικῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ.

Ἐάν οἱ ὡς ἄνω ἀφορισθέντες μετανοήσουν καί ἐπιστρέψουν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ζητοῦντες συγχώρησιν, ὅπερ εὐχόμεθα, αὐτοὶ μὲν θά τύχουν τῆς λύσεως τοῦ ἐπιτιμίου διὰ Συνοδικῆς ἀποφάσεως, ἡ καταδίκη δέ θέλει διαμείνει εἰς τὴν αἰρετίζουσα πλάνην των.

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

† Ὁ Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Τὰ Μέλη

- † Ὁ Ἀττικῆς καί Διαυλείας ΑΚΑΚΙΟΣ
- † Ὁ Θεσσαλονίκης καί Δημητριάδος ΜΑΞΙΜΟΣ
- † Ὁ Ἀχαΐας καί πάσης Πελοποννήσου ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ
- † Ὁ Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσῶν ΣΤΕΦΑΝΟΣ
- † Ὁ Εὐρίπου καί Εὐβοίας ΙΟΥΣΤΙΝΟΣ
- † Ὁ Ἀμερικῆς ΠΑΥΛΟΣ
- † Ὁ Πειραιῶς καί Σαλαμῖνος ΓΕΡΟΝΤΙΟΣ
- † Ὁ Ἀττικῆς καί Βοιωτίας ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
- † Ὁ Χριστιανουπόλεως ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ
- † Ὁ Μαραθῶνος ΦΩΤΙΟΣ
- † Ὁ Βρεσθένης ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ

Τό ἐπιτίμιον ἀνεγνώσθη εἰς τούς ναοὺς τῆς Β. Ἑλλάδος ὅπου καί ἐστάλη. Εἰς αὐτοὺς τούς ναοὺς ἦτο ὑποχρεωτική ἡ ἀνάγνωσις, ὡς πλησιόχωρους εἰς τὰ Βασιλικά. Ἐκοινοποιήθη ὁμως εἰς ἅπαντας τούς κληρικούς πρὸς ἐνημέρωσιν των ἵνα μὴ ἐξυπηρετήσουν μυστηριακῶς ἐξ ἀγνοίας τούς ἐπιτιμηθέντας. Διότι διὰ τοῦ ἐπιβληθέντος ἐπιτιμίου ἀπαγορεύεται εἰς αὐτοὺς πλέον ὄχι μόνον νά κοινωνοῦν, ἀλλὰ καί νά συνίστανται συμπροσευχόμενοι εἰς τὰς λατρευτικὰς συνάξεις τῆς κανονικῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, καθὼς ἐνσυνειδήτως ἐγένοντο ἱεροκατήγοροι καί ἀποστᾶται ἐκ τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος ἔχει καθῆκον ἐπιβεβλημένον νά ἀποδίδει πάντοτε δικαιοσύνην. Πολλῷ μᾶλλον

εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν εἰς τὴν ὁποίαν τὰ ἐγκλήματα ἦσαν πολλαπλά: Σπίλωσις ὀνόματος ἁθώου καί πτωχοῦ ἱερέως καί οἰκαιοποίησις ἐπισκοπικῶν ἀρμοδιοτήτων ἀπὸ λαϊκούς.

Εὐχόμεθα εἰλικρινῶς οἱ παρεκτραπέντες νά ἔλθουν εἰς συνάισθησιν καί μετάνοιαν. Ἔως τότε ἡ εἴσοδος των εἰς Ναοὺς τῆς Ἐκκλησίας μας εἶναι ἀπηγορευμένη.

Η «ΒΑΣΙΛΕΥΟΥΣΑ» ΝΑ ΜΗ ΠΕΣΗ

Ἡ «Βασιλεύουσα» εἶναι ἓνα πολὺ μικρὸ χριστιανικὸ βιβλιοπωλεῖο στὸ κέντρο τῆς Ἀθήνας. Ἀγνωστο τοὺς πολλούς, ἀπόμερο, κρυμμένο. Χωρὶς βιβλίνα καί φανταχτερά φῶτα. Εἶναι ἓνα στέκι πνευματικὸ τῶν ἐλαχίστων. Ἐκεῖ βρίσκεις πνευματικὰ βιβλία, ἀγιορείτικα ἐργόχειρα (λιβάνι, σταυρούς, κομποσχοίνια), βυζαντινὲς εἰκόνες, κασέτες βυζαντινῆς μουσικῆς.

Τῇ «Βασιλεύουσα» τὴ δημιούργησε ὁ ἀλησμόνητος ἀδελφός μας Παναγιώτης Μουντούρης, ἐξ Ἀλαγονίας Καλαμάτας. Ἐκεῖ τὸν συναντοῦσα σκυμμένο ἐπάνω στὰ βιβλία του, συνήθως ὄρθιο, σάμπως καί συνομιλοῦσε μὲ τούς ἥρωες καί τούς μάρτυρες τῆς πίστεως, μὲ τούς ὁμολογητὲς καί ἁγίους τῆς Ὀρθοδοξίας. Ἐάν ἀνοιγα τὴν πόρτα τῆς «Βασιλεύουσας» ἐνοιῶθα πὼς τὸν διέκοπτα ἀπ' αὐτὴ τὴ μυστικὴ συνομιλία, σὰ νὰ τὸν διέκοπτα ἀπὸ προσευχῆς.

Συχνὰ μοῦ προσέφερε κάποιο κέρασμα, ἓνα λουκουμάκι μὲ κρὺο νερὸ ἢ ἓνα κουλουράκι τῆς κυρὰ Βασιλικῆς, τῆς ἁξίας συμβίας του. Ἄλλοτε πάλι ἄρτο ἢ λίγα κόλυβα, καί κάποτε κερασάκια ἀπὸ τὴν Ἀλαγονία (τὴν πατρίδα του), ἢ καρύδια ἀπ' τὸ κτηματάκι του στὴ Μουρτερὴ Εὐβοίας, πρό παντός δέ τὸν πνευματικὸ του λόγο, «ἀλάτι ἡρτημένον».

Ὅμως ἄγνωστες οἱ βουλές τοῦ Κυρίου...

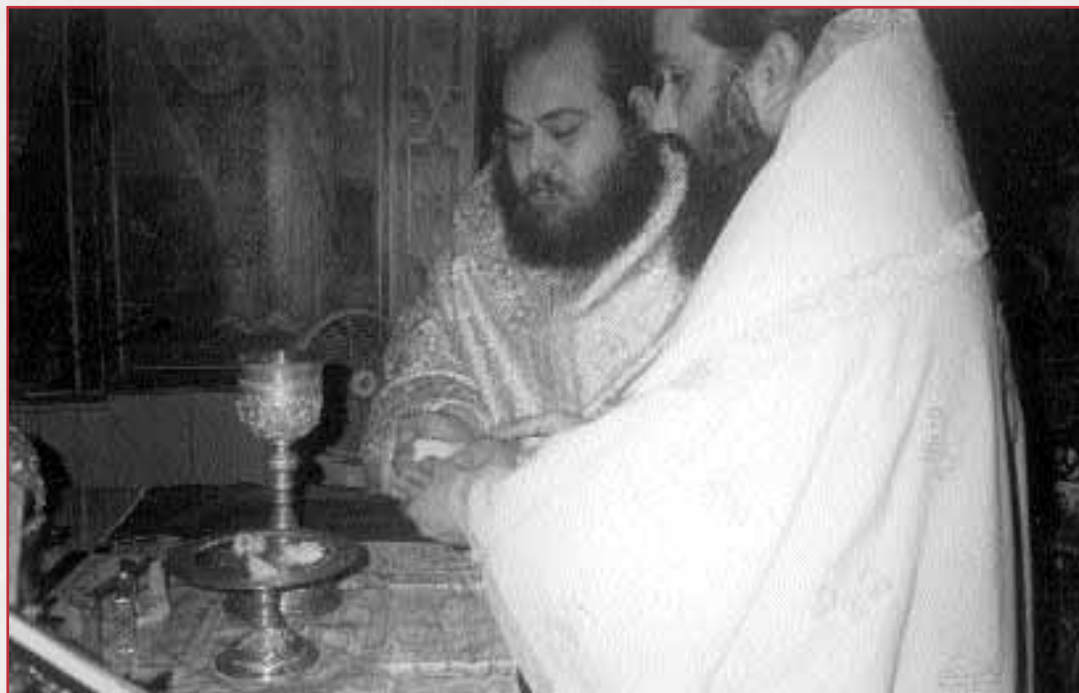
Ὁ Παναγιώτης ἐφυγε πρόσφατα ἀπὸ τὸ μάταιο αὐτὸ κόσμο. Ἀπροσδόκητα, χωρὶς νὰ τὸ περιμένουμε. Ὅστερα ἀπὸ σύντομη περιπέτεια τῆς ὑγείας του, «ἡρπάγη» θά λέγαμε ἀπὸ τὸν Κύριο, καί πλέον «ἐν χώρᾳ ζώντων». Ἡ ἀγαπημένη του βέβαια «Βασιλεύουσα»... ἔμεινε ἐκεῖ, ὅπως τὴν ἄφησε, στὸν ἔκτο ὄροφο, Λυκούργου 9, κοντὰ στὴν Ὀμόνοια.

Ὅμως ἡ «Βασιλεύουσα» μὲ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Παναγιώτη δὲν πρέπει νὰ «πέσῃ» πρέπει νὰ διατηρηθῇ μὲ κάθε τρόπο. Ἐχει ἀνάγκη ἀπὸ τὴν ὑποστήριξιν ὅλων μας πνευματικῆ καί ὕλικῃ. Πρέπει ὅλοι νὰ βοηθήσουμε νὰ διατηρηθῇ αὐτὸ τὸ στέκι. Εἰς ἀνάμνησιν τοῦ ἐκλεκτοῦ ἀδελφοῦ μας Παναγιώτη. Γιὰ στήριξιν τῆς οἰκογενείας του...

Παναγιώτης Ἡλιόπουλος.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΚΛΗΡΙΚΟΥ

Κατόπιν αιτήσεώς του ἐγένετο δεκτός εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Γ.Ο.Χ. διὰ κανονικῆς χειροτονίας ὁ π. Ἰάκωβος Λάμπρου. Ἐχειροτονήθη διάκονος τὴν Παρασκευὴν 27-9-2003 καὶ ἱερεὺς τὴν ἐπομένην ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ. Γερωντίου, εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Ἀγίου Νικολάου Κορυδαλλοῦ ὁ ὁποῖος ἐπέστρεψεν εἰς τὴν κανονικὴν Ἐκκλησίαν.

Εἰς τὴν Ζαγοράν τοῦ Πηλίου, γενέτειραν τοῦ Ἀγ. Νεομάρτυρος Τριανταφύλλου, πανηγύρισεν ὁ ὁμώνυμος Ἱ. Ναὸς τῆς Ἐκκλησίας μας. Εἰς τὸν ἐορτασμόν προέστη ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φώτιος. Τό παραπλεύρως στιγμιότυπον ἐκ τῆς περιφορᾶς τῆς εἰκόνης.

Ἀπό τήν πανήγυριν
τοῦ Ἱ.Ν. Παναγίας
Μυρτιδιωτίσσης
Παλαιοῦ Φαλήρου
εἰς τήν ὁποίαν
προέστη ὁ Σεβ.
Μητροπ. Εὐρίπου
κ. Ἰουστίνος.
Τό παρόν ἔδωσεν
ὁ Ἀντιδήμαρχος
Π. Φαλήρου
κ. Μπουγάς Τρύφων
καί ὁ Πρόεδρος
τοῦ Δ.Σ.
κ. Κανέλος Θεόδωρος.

Τήν 1/14 Ὀκτωβρίου πανηγύρισεν
ἡ Ἱ. Μ. Ἀγίας Σκέπης Δαφνίου.
Εἰς τήν λειτουργίαν, τήν ὁποίαν
ἐτέλεσεν ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος
Μαραθῶνος κ. Φώτιος, τόν θεῖον
λόγον ἐκήρυξεν ὁ Σεβ. Μητροπο-
λίτης Ἀμερικῆς κ. Παῦλος.
Παρέστησαν καί οἱ Ἀρχιερεῖς:
Ἀττικῆς καί Βοιωτίας
κ. Χρυσόστομος καί
Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος.

ΘΡΑΝΟΣ ΔΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ ΙΡΑΚ

Ἱ.Ν. Ἀγ. Ἱ. Χρυσοστόμου (Λαμίας)	100 €
Ἱ.Ν. Ἀγ. Νεκταρίου (Ρόδου)	120 €
Ἱ.Ν. Ἀγ. Ἀθανασίου (Ν. Φιλαδελφείας)	1030 €
Ἱ.Ν. Γεννήσεως Θεοτόκου (Σερραῶν)	360 €
Ἱ.Ν. Ἀγ. Σοφίας (Ἀμοργοῦ)	60 €
Ἱ.Ν. Ἀγ. Κωνσταντίνου (Βασιλικῶν)	410 €
Ἱ.Ν. Παν. Μυρτιδιωτίσσης (Π. Φαλήρου)	150 €

Κατά τό διαρρεῦσαν ἔτος 2003 ἀπέστειλαν
τήν συνδρομήν των διά τά παιδιά τοῦ Ἰράκ οἱ
παραπλεύρως ἀναφερόμενοι Ἱεροί Ναοί.

Τό συγκεντρωθέν ποσόν τῶν 2.230 εὐρώ πα-
ρεδόθη εἰς τήν μή κυβερνητικήν ὀργάνωσιν
«Γιατροί τοῦ Κόσμου» καί ἐλήφθη ἡ ὑπ' ἀριθ-
μόν 1572 ἀπόδειξις.

*Πανήγυρις Ἱερᾶς Μονῆς
Ἀγίων Ταξιάρχων Ἀθικίων
Κορινθίας.
Προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης
Ἀχαΐας καί πάσης Πελοποννή-
σου κ. Καλλίνικος.*

*Ἀπό τήν πανήγυριν
(9-11-2003)
τῆς Ἱερᾶς Μονῆς
Ἀγίου Νεκταρίου
εἰς Σπάτα Ἀττικῆς.
Διακρίνεται ὁ
Ἀρχιμ. π. Νεκτάριος
Ἐλευθερίου.*

*Εἰς τά ὀνομαστήρια
τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου
Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος
κ. Χρυσοστόμου λαμπρός
ἐορτασμός ἐγένετο εἰς τήν Ἱ.Μ.
Παναχράντου Μεγάρων
ἀπ' ὅπου καί τό στιγμιότυπον.*

ΣΧΟΛΙΑΖΟΝΤΕΣ ΤΗΝ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

Ήμεροδείκτης 2004

Ὁ ἡμεροδείκτης τσέπης ὁ ἐκδιδόμενος ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου εἶναι ἀφιερωμένος διὰ τὸ 2004 εἰς τὴν μνήμην τῆς ἀλώσεως τῆς Κων/λεως ἀπὸ τοὺς Φράγκους, ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 800 ἐτῶν ἀπὸ τὴν ἀποφράδα ἐκείνην ἡμέραν. Μετ' ἐμπεριστατωμένης εἰσαγωγῆς καὶ πλουσίας ἐγχρώμου διακοσμῆσεως ἐξηντλήθη ἐντός ὀλίγων ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κυκλοφορίας του. Εἰς τὸ προσεχές τεῦχος τῆς «Φωνῆς» θὰ δημοσιεύσωμεν τὸ ἀφιέρωμα τοῦ ἡμεροδείκτου χάριν ὧσων δέν ἠδυνήθησαν νὰ τὸν ἀποκτήσουν.

Σημειώνομεν ὅτι ὁ ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐκδιδόμενος κατ' ἔτος ἡμεροδείκτης εἶναι ὁ μόνος ὁ ὁποῖος ἔχει ἐνημερωμένους καταλόγους τῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ Μονῶν τῆς Κανονικῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ.

Διάφοροι ἄλλοι κυκλοφοροῦντες ἡμεροδεῖκται διαθέτουν καταλόγους οἱ ὁποῖοι περιέχουν καὶ Ναοὺς ἢ Μονὰς ἀχειροτονήτων ἢ καθηρημένων ψευδοκληρικῶν οἱ ὁποῖοι αὐτοπαρουσιάζονται ὡς Γ.Ο.Χ.

Συμβουλευόμεν τοὺς πιστοὺς νὰ μὴ χρησιμοποιοῦν τοὺς τοιοῦτους καταλόγους ἵνα μὴ τύχουν εἰς χεῖρας ἀνιέρων καὶ σαλτιμπάγκων ἀντὶ εἰς γνησίους κληρικούς. Λυπούμεθα, διότι οἱ ἐκδότης τῶν τοιούτων ἡμεροδεικτῶν γίνονται αἵτιοι ἀπωλείας ψυχῶν.

Καθαίρεσις κληρικοῦ

Τὴν Δευτέραν 23-9/6-10-2003, τὸ πρωτοβάθμιον Συνοδικόν διὰ Πρεσβυτέρους Δικαστήριον, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀττικῆς καὶ Διαυλείας κ. Ἀκακίου καὶ τῇ συμμετοχῇ τῶν Ἀρχιερέων: Χίου, Εὐρίπου, Ἀμερικῆς, Πειραιῶς, Ἀττικῆς & Βοιωτίας καὶ Χριστιανουπόλεως, ἐπέβαλε τὴν ποινὴν τῆς καθαιρέσεως ἐκ τοῦ ὑψηλοῦ τῆς Ἱερωσύνης ὑπουργήματος καὶ ἐπανυπαγωγὴν εἰς τὴν τάξιν τῶν Μοναχῶν εἰς τὸν **Νεκτάριον Πολυματίδην** ἐν Δράμα, κατηγορούμενον ἐπὶ σχίσματι.

Ὁ καθαιρεθεὶς προσεκλήθη τρίς εἰς ἀπολογίαὶν μετὰ τὴν ἀποκήρυξιν αὐτοῦ, τὸν Μάρτιον τοῦ 2003 καὶ τὴν τρίτην φορὰν τὸ Συνοδικόν

Δικαστήριον κατόπιν προτάσεως τοῦ Σεβ. Προέδρου ἀνέβαλεν ἐπὶ τρίμηνον τὴν ὁριστικὴν λήψιν ἀποφάσεως θέσας προσωρινῶς τὸν κατηγορούμενον εἰς ἀργίαν, προσδοκῶν τὴν μετανοίαν αὐτοῦ. Μετὰ τὴν ἐκπνοὴν τοῦ τριμήνου καὶ τὴν ἐμμονὴν τοῦ κατηγορουμένου εἰς τὴν ἀνταρσίαν ἐξεδόθη ἡ ὁριστικὴ ἀπόφασις τῆς καθαιρέσεώς του.

Ὁρθόδοξος ὁμολογία Γέρβων Μοναζουσῶν

*Ἡ ἐκδιωχθεῖσα ἀπὸ τὴν Μονὴν τῆς μετανοίας τῆς ἀδελφότης τοῦ Τιμ. Προδρόμου Στιένικ Σερβίας:
Ἡ Ἠγουμένη Εὐφροσύνη, αἱ Μοναχαὶ Ὑπομονή,
Ἀνυσία, Νίνα καὶ αἱ δόκιμοι Δανήλα, Ἀλεξάνδρα,
Ἰωάννα καὶ Αἰκατερίνη.*

Τὸ μάθημα εἰς τοὺς ἀτάκτους καὶ ἀπειθάρχους κληρικούς ἐν Ἑλλάδι, ἔρχεται ἐκ Σερβίας ἀπὸ ὀκτῶ Μοναχᾶς, αἱ ὁποῖαι προετίμησαν νὰ ὑπομείνουν διωγμὸν ἐκ τῆς μονῆς τῆς μετανοίας των παρὰ νὰ ἀρνηθοῦν τὴν Ὁρθόδοξον ὁμολογίαν καὶ τὴν προσήλωσιν των εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Γ.Ο.Χ. καὶ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Αὐτῆς κ. Χρυσόστομον Β'. Ἡ Ἠγουμένη Εὐφροσύνη καὶ σύμπασα ἡ ἀδελφότης τῆς Ἱ. Μονῆς Τιμίου Προδρόμου Στιένικ, τοῦ ὄρους Γιέλικα Σατσακίου Σερβίας,

ἀπεφάσισαν νά ἐνταχθῶν εἰς τὰς τάξεις τῶν Γ.Ο.Χ. Σερβίας ἐξαιτίας τῆς αἰρέσεως τοῦ οἰκουμενισμοῦ τὴν ὁποίαν ἐκφράζει ἐνεργῶς τὸ Πατριαρχεῖον Σερβίας. Αἱ ὁκτώ Μονάζουσai, τὴν 8-10-2003, διὰ γραπτῆς δηλώσεώς των πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον Σατσακίου Χρυσόστομον ἐκοινοποίησαν τὴν ἀπόφασίν των αὐτὴν. Τὴν ἐπομένην, ὁ ἐν λόγῳ Ἐπίσκοπος μετέβη εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν (... ἐπόμενος προαποσταλείσης κουστωδίας 50 κληρικῶν καὶ 150 λαϊκῶν οἱ ὅποιοι εἶχον καταφθάσει εἰς αὐτὴν) καὶ ἐξεδιώξεν τὰς Μοναχὰς εἰς τὸ ὑπαίθρον, ὅπου καὶ διήλθον τὴν παγερὴ νύκτα ἀγρυπνοῦσαι καὶ δοξάζουσαι τὸν Θεόν.

Ἀξίζει νά περιγράψωμεν τὸν διάλογον τοῦ Ἐπισκόπου μετὰ τῆς Ἡγουμένης Εὐφροσύνης.

- Ἀναγνωρίζεις τὴν Σερβικὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν; Ἡρώτησεν τὴν Ἡγουμένην.

- Βεβαίως, ἀπήντησεν.

- Θὰ κάνης λοιπὸν ἀπόλυτον ὑπακοήν;

- Ὁμολογῶ ὅτι ἀναγνωρίζω καὶ θὰ κάνω πλήρως ὑπακοήν εἰς τὴν Ἀληθινὴν Σερβικὴν Ἐκκλησίαν, ἀλλ' οὐχί εἰς τὴν Οἰκουμενιστικὴν σας Σερβικὴν Ἐκκλησίαν. Δέν ὑπακούω εἰς ὑμᾶς, διότι ἡ Γνησίᾳ Σερβικῇ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία εἶναι ἡ Ἐκκλησία τῶν Γ.Ο.Χ. Σερβίας καὶ θὰ ὑπακούω μόνον εἰς τὸν ἀληθινόν Ἀρχιεπίσκοπον Χρυσόστομον τῶν Ἑλλήνων Παλαιομερολογιτῶν.

- Καταλάβετε τὸ Μοναστήρι.

Εἰς τὸ παράγγελμα τοῦ ψευδεπισκόπου οἱ ἀκόλουθοί του, κληρικοὶ καὶ λαϊκοὶ ἔλαβον θέσεις εἰς τὰς πτέρυγας τῆς Μονῆς ἐκδιώκοντας τὰς Μοναχὰς μέ ἐλάχιστα ἐκ τῶν προσωπικῶν των πραγμάτων.

Αἱ Μονάζουσai φιλοξενοῦνται προσωρινῶς εἰς οἰκίαν πιστοῦ τῆς Ἐκκλησίας μας ἐν Σερβίᾳ καὶ ἔχουν ἀνάγκη τῆς ἡθικῆς ἀλλὰ καὶ τῆς ὑλικῆς βοήθειας ἡμῶν. Ὅσοι ἐπιθυμοῦν νά ἐνισχύσουν οἰκονομικῶς τὰς Μοναχὰς ἅς ἀποστέλλουν τὴν βοήθειάν των διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἱ. Συνόδου μέ τὴν ἔνδειξιν «Διὰ τὰς Μοναχὰς ἐν Σερβίᾳ».

ΔΗΛΩΣΙΣ

Πληροφορηθεῖς ὅτι ὀρισμένοι ἀκροαταὶ τῆς ἐκπομπῆς «ΧΩΡΙΣ MONTAZ» τοῦ τηλεοπτικοῦ σταθμοῦ «ALTER» (8 Νοεμβρίου 2003 Ν.Η.) στήν ὁποία ἔλαβα μέρος σκανδαλίσθησαν γιὰ τίς ἀπαντήσεις πού ἔδωσα γύρω ἀπὸ τὸ ζήτημα «666», σπεύδω νά διευκρινίσω τὰ ἑξῆς:

1) Σαφῶς ἀποδέχομαι τὰ ὅσα ἀναφέρονται στὴν Ἱερά ἀποκάλυψη καὶ ὑπενθυμίζω ὅτι συνυπέγραφα καὶ ἐγὼ ὅλες τίς σχετικές ἐγκυκλίους τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

2) Πιστεύω ὅτι δέν ἦσαν ὀλίγοι ἐκεῖνοι πού κατὰ καιροῦς ἐκμεταλλεύτηκαν τὸ ὅλον θέμα τοῦ Ἀντιχρίστου καὶ πνευματικῶς ἀλλὰ καὶ ὑλικῶς. Αὐτοὺς κυρίως ἀπεκάλεσα ἐξστρεμιστές διότι, ἐν ὀνόματι τοῦ «ἀγῶνος» πού ἔκαναν κατὰ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ Θηρίου θησαύρισαν, ἔκτισαν «Μοναστήρια», ἐγένοντο «Ροκάδες» καὶ ἐσχάτως ἀκολουθοῦν μέσῳ τοῦ Ἀρχ/που τῆς κρατούσης Ἐκκλησίας Χριστοδούλου Παρασκευαΐδη τὸ ἔμψυχο θηρίο «666» Πάπα Ἰωάννη Παῦλον τὸν Β'.

3) Ὁ Ἁγ. Ἰωάννης ὁ Θεολόγος καὶ εἰδικότερα ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἑθνῶν Παῦλος καταγγέλουν ὁ ἕνας στὸ Εὐαγγέλιόν του καὶ ὁ ἄλλος στίς ἐπιστολές του ὡς Ἀντίχριστους ὅλους ὅσους δέν ὁμολογοῦν ἔργῳ καὶ λόγῳ τὴν διδασκαλίαν τοῦ Χριστοῦ. Ἐπομένως ἀντίχριστοι στήν κυριολεξίαν εἶναι καὶ ἐκεῖνοι πού μπορεῖ μὲν νά μάχονται τὸ «666» καὶ νά διαρρηγνύουν τὰ ἱμάτιά τους, πλὴν ὅμως ποιοῦν τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου καὶ εἶναι σφραγισμένοι μέ τὰ ἐξάρια τῶν θανασίμων ἀμαρτημάτων πού ἀναισθήτως καὶ ἀμετανοήτως ἀπεργάζονται νυχθημερόν.

Τέτοιους ὑποκριτὰς καὶ προβατόσχημους λύκους πολλάκις συναπαντήσαμε στίς δημόσιες συγκεντρώσεις κατὰ τοῦ «666», οἱ ὅποιοι παρουσιάζοντο «βασιλικώτεροι» τῶν εὐτάκτως συγκεντρωμένων διαδηλωτῶν μόνον καὶ μόνον διὰ νά καλύψουν τὴν δική τους αἰσχύνην.

4) Ἐκεῖνοι πού θεωροῦν ὅτι εἶναι ὀρθόδοξοι χριστιανοὶ καὶ θέλουν νά διαλεχθῶν γύρω ἀπὸ τὸ ζήτημα αὐτὸ μαζί μου, δέν εἶναι ἀνάγκη νά μέ προκαλοῦν μέ ἀνώνυμες ἀνάνδρες διαβολικὲς ἐπιστολές.

Ἡ διεύθυνσίς μου καὶ τὰ τηλέφωνα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου εἶναι γνωστά καὶ ἐκεῖ μποροῦν νά ἀπευθυνθῶν καὶ νά ὑποβάλλουν ὅποιαδήποτε ἔνστασις ἔχουν ἐναντίον μου ἀρκεῖ οἱ αἰτιήσεις των νά εἶναι ἐνυπόγραφες μέ πραγματικά καὶ ὄχι ψευδῆ καὶ φανταστικά στοιχεῖα.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας Χρυσόστομος

Ἑπαρχιακὴ Σύνοδος ἐν Ἀμερικῇ

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος κατὰ τὴν συνεδρίασιν αὐτῆς τῆς 3/16 Ὀκτωβρίου 2003 ἔκαμε δεκτόν τὸ αἶτημα τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀμερικῆς κ. Παύλου ὅπως τὰ τοπικά θέματα τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. ἐπιλύονται ἐπιτοπίως ὑπὸ τῆς Μητροπολιτικῆς Συνόδου ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Σεβ. Ἀμερικῆς κ. Παύλου καὶ τῇ συμμετοχῇ τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Θεουπόλεως κ. Χριστοδούλου καὶ ἐνός τρίτου Ἐπισκόπου ἀποστελλομένου ἐξ Ἑλλάδος.

Νέος Τοποτηρητής Ἱ. Μητροπόλεως Σερρών, Ἀν. Μακεδονίας καὶ Θράκης

Κατὰ τὴν Συνεδρίαν τῆς 15/28 Ὀκτωβρίου 2003 ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος ἀνέθεσε τὴν τοποτηρητείαν τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Σερρών, Ἀν. Μακεδονίας καὶ Θράκης εἰς τὸν Θεοφιλ. Ἐπίσκοπον Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριον διὰ τὸ προσεχές ἐξάμηνον. Ἡ ἀπόφασις ἐλήφθη οὕτως ὥστε νὰ ἐλαφρυνθῇ τὸ βαρὺ φορτίον τὸ ὁποῖον ἔχει ἐπωμισθῇ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Μάξιμος.

Ἐξαρχία Αὐστραλίας

Τὴν 14/27 Νοεμβρίου 2003 ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος ἀπεφάσισεν τὴν ἵδρυσιν Ἐξαρχίας ἐν Αὐστραλίᾳ ὀρίζουσα ὡς πρῶτον ῥεξαρχον αὐτῆς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ. Γερόντιον.

Ὁ θρόνος τῆς ἔριδος

Εἰς μῆλον τῆς ῥεριδος ἐξελίσσεται ὁ ἐπισκοπικός θρόνος τῶν νεοημερολογιτῶν τῆς Θεσσαλονίκης καὶ εἰς «μῦλον» (κατὰ τὸ κοινῶς λεγόμενον) ἡ ἐκκλησιαστικὴ κατάστασις Πατριαρχείου Κων/λεως καὶ κρατούσης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ὁ Βαρθολομαῖος ἐδήλωσεν ὅτι «ἡ φαρέτρα του εἶναι γεμάτη» ἐάν ὁ κ. Χριστόδουλος θέλει πόλεμον. Οἱ τοῦ κ. Χριστοδούλου ἀναφωνοῦν ὑπερηφάνως τὸ «μωλὸν λαβέ» καὶ ἀμφότεροι εἶναι ἔτοιμοι νὰ «κονταροκτυπηθοῦν» ὡσάν ἄλλοι ἱππῶται τῆς Φραγκοσύνης διὰ τὰ.... μαῦρα μάτια τῆς πριγκίπισσας τοῦ Θερμαϊκοῦ! Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις παρακολουθεῖ ἀμήχανη καὶ ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἐκπληκτος παρατηρεῖ τὴν ἐξελισσομένην κοκκορομαχίαν τῶν δύο ἐκκλησιαστικῶν ἡγετῶν ἡ ὁποία διεξάγεται «οὐ πρὸς αἷμα καὶ σάρκα» ἀλλὰ διὰ ...«τάς ἀρχάς καὶ ἐξουσίας τοῦ κόσμου τούτου», δηλ. διὰ τὴν κοσμικὴν ἐξουσίαν καὶ ἐπιρροήν! Ἡμεῖς, δέν δίδομεν δίκαιον εἰς οὐδεμίαν πλευράν. Διότι οὐδεμίας ὁ ἀγὼν γίνεται ὑπὲρ τῆς πίστεως ἀλλὰ χάριν τῆς ματαίας δόξης. Ὅμως οἱ τοιοῦτοι ἡγέται ὅταν πρόκειται διὰ θέματα πίστεως εὐκόλως συμβιβάζονται καὶ ἀπεμπολοῦν τὰ παραδεδομένα χάριν δῆθεν «τῆς ἀγάπης», ὅταν ὅμως πρόκειται διὰ θέματα πρωτείων ἐξουσίας καὶ ματαίας δόξης τότε ἀναφωνοῦν «οὐ χωρεῖ συγκατάβασις εἰς τὰ τῆς ἐξουσίας!» Ὅμως ταῦτα πάντα παραχωρεῖ ὁ Θεὸς νὰ γένωνται διὰ νὰ κατανοήσουν τὴν ἀλήθειαν οἱ ἔχοντες νοῦν καὶ νὰ ἐπιστραφοῦν εἰς τὰ πάτρια, ὅπου εἶναι ἡ ἀσφαλὴς ὁδὸς τῆς σωτηρίας.

Παιδικαὶ Κατασκηνώσεις τῆς Ἐκκλησίας μας

Ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ ἐνισχύσουν τὸ ἔργον τῶν κατασκηνώσεων τῆς Ἐκκλησίας μας διὰ νὰ καλυφθῇ τὸ ὑπολειπόμενον χρέος δύνανται νὰ καταθέτουν τὰς εἰσφοράς των εἰς τοὺς κατωτέρω τραπεζικοὺς λογαριασμούς:

1. ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ: 52509327

2. ΕΘΝΙΚΗΣ: 840/74133194

Τὰς ἀποδείξεις τῶν καταθέσεων νὰ ἀποστέλλουν εἰς τὸ

Fax: 2310-668041

ὑπ' ὄψιν π. Παναγιώτου Παυλίδη

ΜΗΝΥΜΑ

Ἐπὶ τῇ ἀνατολῇ τοῦ νέου ἔτους 2004

**Πρὸς τὸ εὐσεβές πλήρωμα
τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ**

Ἀδελφοί καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ περιπόθητα.

Χάρις ὑμῖν, καὶ εἰρήνη, ἔλεος καὶ εὐλογία παρὰ Θεοῦ φιλοικτήρμονος εἴη μεθ' ὑμῶν τοῖς ἐγγύς καὶ τοῖς μακρὰν ἐπὶ τῇ ἀνατολῇ τοῦ νέου ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητος Αὐτοῦ 2004.

Διασκελίσαντες τὴν δευτέραν χιλιετίαν ἀπὸ γεννήσεως Χριστοῦ, εἰσερχόμεθα εἰς τὴν πρώτην τετραετίαν τῆς τρίτης χιλιετίας τῇ Αὐτοῦ θείᾳ Προνοίᾳ καὶ ἀγαθότητι, συνεχίζοντες τὴν ἀνθρώπινον ἱστορίαν ἐπὶ τῆς γῆς, μέχρι τῆς συντελείας τῶν αἰώνων, προθεσμίαν ἣν ὥρισεν ὁ Θεὸς διὰ τὴν δευτέραν Αὐτοῦ ἔλευσιν εἰς τὸν κόσμον ἐν δόξῃ καὶ δυνάμει διὰ τὴν παγκόσμιον κρίσιν καὶ ἀποκατάστασιν τῆς αἰωνίου τάξεως καὶ δικαιοσύνης.

Ὡς ἐκ τούτου, ὁ χρόνος εἶναι τὸ πολύτιμον ἀγαθὸν διὰ τὴν αἰωνίαν εὐτυχίαν μας προκειμένου νὰ δρέψῃ κανεὶς πνευματικούς καρπούς.

Πρὸς τοῦτο, ὀφείλει ἀπαραιτήτως νὰ ἀγωνισθῇ «εὐκαίρως ἀκαίρως» ἐκμεταλλευόμενος τὸν καιρὸν, διότι «αἱ ἡμέραι πονηραὶ εἰσὶ».

Ἡ ἀναβολὴ τῆς πνευματικῆς βελτιώσεως συνεπάγεται τὴν ἀδιαφορίαν διὰ τὸν πνευματικὸν ἐξοπλισμὸν καὶ τὸν ἀποκλεισμὸν τῆς αἰωνίου δόξης καὶ μακαριότητος.

Τοῦτο ἐπισημαίνων ὁ Σωτὴρ ἔλεγε: «Ἔως τὸ

φῶς ἔχετε περιπατεῖτε ἐν τῷ φωτὶ μήποτε σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ» (Ἰωάν. ΙΒ' 35).

Ἡ τροχιά τῆς ζωῆς ἡμῶν εἶναι ἀνεπανάληπτη καὶ ὁ τρόπος χρήσεως τοῦ παρόντος χρόνου θὰ προδικάσῃ τὴν θέσιν μας εἰς τὴν αἰωνιότητα διὰ τοῦτο «ἔστωσαν αἱ ὁσφύες ἡμῶν περιεζωσμένοι καὶ οἱ λύχνοι καιόμενοι» (Λουκ. ΙΒ' 35) διότι «ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν διάζεται καὶ διασταὶ ἀρπάζουσιν αὐτήν». (Ματθ. ΙΑ' 12).

Ἄς ὑποδεχθῶμεν ὁδὲν μετὰ τῆς ἐμπρεπούσης πνευματικῆς προετοιμασίας τὴν θεόπεμπτον καὶ πάλιν εὐκαιρίαν τῆς νέας χρονικῆς περιόδου ἀγαπητοί, ἔχοντες σοβαρῶς ὑπ' ὄψιν τὴν σοφὴν ρῆσιν «φείδου χρόνου», ὅπως ὁσημέραι ἀποταμιεύσαντες ἀρετάς εἰς τὴν οὐράνιον Τράπεζαν, εἰσπράξωμεν τὸ αἰώνιον καὶ ἀναφαίρετον κέρδος τῆς οὐρανοῦ δόξης καὶ τιμῆς τῶν ἐκλεκτῶν τοῦ Θεοῦ.

Σύν τούτοις, ὁ νέος ἐνιαυτός εἶη φορέυς πολλῶν ἀπὸ Θεοῦ ἀγαθῶν, εἰρήνης ὑγείας τῆς κατὰ ψυχὴν καὶ σῶμα, φωτισμοῦ, μετανοίας ἔργων ἀρετῆς καὶ πλήρης ἀγνοῦ ὀρθοδόξου ζήλου διὰ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ.

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

† Ὁ Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

«ΓΕΝΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ»

Ὁδὸς Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ

Τηλ.: 210 38 28 280 - Fax: 210 38 47 365

www.ecclesiagoc.gr e-mail: goc@otenet.gr

ΕΚΔΟΤΗΣ

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Θεσσαλονίκης ΜΑΞΙΜΟΣ

† Ὁ Ἀχαΐας ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

† Ὁ Μαραθῶνος Φώτιος

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐσωτερικοῦ ἐτησίᾳ 6 εὐρώ

Ἐξωτερικοῦ ἐτησίᾳ δολλάρια 60

Τιμὴ φύλλου 0,5 εὐρώ

Ἐπιστολαί, συνδρομαὶ καὶ ἐμβάσματα ἀποστέλλονται εἰς τὰ γραφεῖα: Περιοδικὸν «Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας» Ὁδὸς Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82 ΑΘΗΝΑΣ

Συντάσσεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς. Τὴν εὐθύνην τῶν ἀπόψεων τῶν ἐνυπογράφων ἄρθρων φέρουν ἀποκλειστικὰ καὶ μόνον οἱ συγγραφεῖς των καὶ ὄχι ἡ Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ περιοδικοῦ.